

[Pinholt.]

nogen som helst Anledning til at blive saa vred over.

Hermed skal jeg anbefale, at man stemmer for Lovforslaget.

Korsgaard: Det reelle i Betænkningen er, at hele Udvalget tiltræder det fremsatte Lovforslag, og derom er der ingen Grund til at diskutere. Det, der giver Anledning til, om jeg saa maa sige, Ophidselsen, er, at et Mindretal har afgivet en Forklaring til den Indstilling, hvori de deltager. Jeg maa tilstaa, at jeg kan ikke forstaa denne Ophidselse, for hvert Parti maa, synes jeg, i en Betænkning sige, hvad det mener er rigtigt. Om man saa vil kalde det politisk eller sagligt, det er altid en Smagssag. I gamle Dage var Socialdemokraterne ikke bange for ved enhver Lejlighed at tale Politik, saa jeg maa tilstaa, jeg forstaa ikke rigtig Ophidselsen.

Det, der staar i den Del af Betænkningen, som er afgivet af et Mindretal alene, er for det første, at man er betænkelig ved de kortfristede Laan i den foreliggende Situation. Deroverfor maa jeg sagligt sige, som jeg sagde i Gaar, at efter min personlige Mening er Pengemarkedet saaledes, at det i den foreliggende Situation er rimeligt at optage et kort Laan, saa paa det Punkt er jeg ikke enig i Mindretallets Indstilling. Med Hensyn til det andet, der har jeg nogenlunde, ganske vist med flere Ord, sagt det, som staar her, saa det kan jeg for saa vidt tiltræde. I Gaar var der ikke megen Opstandelse over, at man i Virkeligheden sagde noget tilsvarende, som der staar her. At saa det, at det bliver skrevet i Betænkningen, kan gøre denne uhyre Forskel, forstaa jeg ikke, men jeg skal tage mig det ad notam i kommende Tider, for jeg ser altsaa, at man, om jeg saa maa sige, kan gøre det paa en bedre Maade, for Vrede fra en vis Side er nu altid Udtryk for, at det maa være gjort nogenlunde godt fra den anden Side, og det har jeg altsaa lært af dette her, at det aabenbart virker bedre, naar man skriver sin Mening i en Særbetænkning i den Form, hvori det her er sket.

Men det reelle er altsaa, at hele Udvalget indstiller Forslaget til Vedtagelse, og det er jo dog derpaa, det i sidste Instans kommer an.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker Udvalget, fordi det har tiltraadt Lovforslaget.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der er fremsat af et Mindretal, tilhørende Partiet Venstre, maa jeg sige, at de er tilsyne-

ladende redigeret lidt hurtigt, og de er derfor hverken blevet rigtige eller logiske.

Det nævnes i Betænkningen, at der forfalder Laan til et Beløb af 175 Mill. Kr. til næste Aar ... (*Pinholt:* Ja, det er en Trykfejl) ... Det er ikke rigtigt i hvert Fald ... (*Pinholt:* Der er skrevet 155 i Betænkningen) ... Naa, ja, ja, det vilde maaske have været bedst, om der ogsaa var trykt det rigtige Tal.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Betænelighederne kan jeg naturligvis ikke have noget imod, at man nærer Betæneligheder fra Venstres Side, men jeg maa sige, at de er af ny Art. ... (*Pinholt* afbryder) ... Ja, de blev fremsat i Gaar allerede, men da var de ogsaa nye. Jeg har aldrig hørt de Betæneligheder fremsat fra Venstres Side, naar den tidligere Venstre-Finansminister fremsatte Forslag om korte Laan, men der maa naturligvis ogsaa være en væsentlig Forskel paa Venstres Standpunkter med Hensyn til Laanepolitik, efter som det er Partiet Venstre, der har Ministeriet, eller det er et andet Parti. Ellers var der ingen Konsekvens i Venstres Stilling, som jo skifter paa dette Omraade som paa alle andre.

Med Hensyn til det reelle vil jeg tro, at enhver, der har Forstand paa Pengevæsenet, vil indrømme, at det eneste rigtige i Øjeblikket er at tage et kortfristet Laan; det tror jeg maa fastslaaes som en Kendsgerning, og denne Kendsgerning kan jo ikke røkke, fordi Venstre i Betænkningen skriver, at de er betænkelige derved.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at fralægge sig Ansvar for den fulgte Fremgangsmaade skal jeg erklære, at jeg paatager mig det fulde Ansvar derfor, og jeg forlanger ikke, at Venstre skal føle sig tynget af dette Ansvar.

Dernæst skriver man til Slut:

„Man skal endvidere gøre opmærksom paa, at dette Laan ingenlunde bidrager til at sænke Rentefoden.“

Jeg har aldrig oplevet, at Laan kunde bidrage til at sænke Rentefoden, det er en Tankegang, som jeg ikke rigtig forstaaer, den kan vist kun opstaa, naar man tænker, som de ærede Medlemmer, der har skrevet denne Betænkning, tænker. Et Laan kan efter min Mening aldrig bidrage til at sænke Rentefoden, og jeg har i hvert Fald aldrig, naar jeg har talt om at sænke Rentefoden, tænkt paa at prøve at gøre det ved at optage Laan. Jeg har adskillige Gange gjort mit til at sænke Rentefoden ved at forhandle med de Institutioner, der har med Rentefoden at gøre, og det er ogsaa lykkedes